

Andrzej Rybiński, Naucz mnie żyć

Tyle samo dobra, ile złości
Tyle samo śmiechu, ile łez
Ciągłe tyle samo jest miłości
Ile zdrady za nią czai się

Zawsze, kiedy gubię się w tym wszystkim
Wiem, że mogę spojrzeć w oczy Twe
Rozproszone znów poskładać myśli
I odnaleźć zagubiony sens

Więc naucz mnie żyć
Tak prosto jak Ty
I czekać tak cierpliwie
I wierzyć tak gorliwie
I ufać tak

Więc naucz mnie być
Tak pewnym jak Ty
Łez swoich się nie wstydzić
Uśmiechem świat zadziwić
Szczęśliwym być

Tyle wciąż nadziei, ile strachu
Tyle zaufania, ile kłamstw
Ciągłe tyle samo jest w nas żalu
Ile los radości zsyła nam

Chciałbym tyle lat, co Ty, mieć znowu
Każdą chwilą umieć cieszyć się
W Twoich myślach znaleźć tamten spokój
Który we mnie ginie z każdym dniem

Więc naucz mnie żyć
Tak prosto jak Ty
I czekać tak cierpliwie
I wierzyć tak gorliwie
I ufać tak

Więc naucz mnie być
Tak pewnym jak Ty
Łez swoich się nie wstydzić
Uśmiechem świat zadziwić
Szczęśliwym być

Łez swoich się nie wstydzić
Uśmiechem świat zadziwić
Szczęśliwym być